

flaaet, hvilket medførte, at Systemet i praktisk Henseende vilde frembyde Banffeligheder, som ikke opvejede de Fordele, der knyttede sig dertil.

Smidlertid er der et Spørgsmaal, som undertiden opfaastes, navnlig af Landboere: „Hvad gøre vi med vore Solkiver?“ Fra det Øjeblik af, at Almanakken indrettes sig efter det ny System, saa er det jo meget let at føje den Korrektur til Almanakken, der skal til for at finde Middeltiden gennem Soltiden eller den saakaldte sande Tid. Jeg skal gøre opmærksom paa, at Forskellen mellem sand Tid og Middeltid er 4 Gange om Aaret 0. De 4 Gange falde midt i April, midt i Juni, sidst i August og sidst i December. Mellem disse 4 Muligheder er der 2 større Maksima og 2 mindre. Det største af de 2 større Maksima er lidt over 16 m., det mindste af de større Maksima er noget over 14 m.; de mindre Maksima ere ca. 6 m. og 4 m. Det vil heraf ses, at da man har Tabeller, der regnes ud — jeg ved ikke bestemt, om man regner dem ud her i Landet, eller om man tager dem af de engelske nautiske Tabeller, der under Navn af Tidsækvationstabeller vise Tidsforskellen mellem Middeltid og sand Tid — saa kan ethvert Menneſte, der er vant til at slaa op i en astronomisk Tabel, med største Bæthed indføre disse forestillige Tilføjelser til Almanakken. Spørgsmaalet er kun at gøre dem saa klare, saa indlysende, at de blive let tilgængelige for hver Mand i Landet. Af Hensyn dertil kan jeg ogsaa ønske, at man ikke som forrige Gang, det tilsvarende Lovforslag var fremme, vil udslette § 2, men beholde den, saaledes at Lovforslaget først træder i Kraft den 1ste Januar næste Aar, idet man til den Tid kan have ordnet sin Almanak. Med Hensyn til Tidsækvationen skal jeg som et Kuriosum anføre, at Forskellen mellem Middeltiden og sand Tid, den saakaldte Tidsækvation, snart drages fra og snart lægges til. Fra sidst i December til midt i April og fra midt i Juni til sidst i August drages den fra Middeltiden for at faa sand Tid; fra midt i April til midt i Juni og fra sidst i August til sidst i December lægges den til Middeltiden for at faa sand Tid. Da det, der skal lægges til Middeltiden, naar den naar sit Maksimum, er de 16 M. 3 S., vil det indses, at alle Folk paa Sjælland — hvor Forskellen mellem Middeltid og Sandkløffeslet er mellem 9 M. 40 S. og til (naar vi tage Korsør) 15 M. 26 S. — altsaa alle de Steder, der ligge mellem Kronborg — der ligger en lille Smule øst-

ligere end Rjøbenhavn, hvad der kun giver 8 S. Forskel — i østlig Retning og Halkøb i vestlig Retning, ville en Gang om Aaret kunne tage deres Ur op og sige: „Nu viser det sand Tid!“ Jeg har nævnt dette blot for at antyde, at det ikke er saa besværligt, som det ser ud til. Alle de Steder, der ligge Vest for Knudshoved og altsaa have en Tidsforskel mellem sand Tid og Middeltid, der er større end nævnte Maksimum paa 16 M. 3 S., kunne altsaa ikke nogen Sinde opvise et Ur, der er stillet efter det ny System, og som dog kan vise sand Tid. — Idet jeg nu saa populært og kort som muligt har søgt at gøre Rede for Lovforslagets Bestemmelser, skal jeg kun tilføje, at De se, at Rendsgerningen er denne, at vore Ure komme til at gaa 9 M. 41 S. hurtigere end før; men at enhver, der vil se, paa hvad Længde vi ligge, og sammenligne den med 15 Gr. Meridianen, hvor efter alle Ure skulle stilles, vil med stor Bæthed, ved en lille Uejslighed gennem Almanakken, kunne sige sig selv: Mit Ur viser den og den Tid, men faktisk er Middeltiden det og det, og han vil ved en anden lille Retteelse i Solkivens Angivelse kunne se, hvad Klokken er i det givne Øjeblik. Altsaa haade Teori og Erfaring vise, at Fordelene ere saa store, at jeg ubetinget vil anbefale Lovforslaget til Tingets Velvilje.

Ministeren for Kirke- og Undervisningsvæsenet (Goss): Ligesom den ærede foregaaende Taler skal jeg anbefale Forslaget til Tingets Velvilje. Selvfølgelig ville de Foranstaltninger, som Lovens Gennemførelse vil kræve, blive truffet ad administrativ Vej, særlig med Hensyn til Almanakken, og netop derfor er § 2 affattet saaledes, at Loven først skal træde i Kraft den 1ste Januar 1894. — Jeg skal blot endnu tilføje, at det er ganske væsentlig de praktiske Grunde, den Betydning, Loven vil faa for Samfærdslen med Udlandet, som have været den drivende Kraft til Lovforslagets Fremkomst. Det er ogsaa oprindeligt netop fremkommet fra den Mand, som har den naturlige Baretagelse af disse Interesser, nemlig Generaldirektøren for Særnbanevæsenet.

Da ikke flere ønskede at ytre sig, sluttedes Forhandlingen.

Sagens Overgang til 2den Behandling
vedtoges uden Afstemning.